

PRONSSI- TAI RAUTAKAUTINEN LAPINRAUNIO

Bronze or Iron Age Lapp Cairn

"Lapinraunio" on kansan antama nimitys hautaröykkiöille. Röykkiöhautaus on ollut muinoin pitkäaikainen yleiseurooppalainen perinne. Sen perustana olevan idean alkujuurat lienevät muinaisen Egyptin pyramideissa. Kiviröykkiöhautoja tiedetään Suomessa käytetyn kivi- ja rautakauden lopulta pitkälle rautakaudelle. Nuorin ajoitettu lapinrauniohauta on 800-luvun alusta. Suurin osa tutkituista järvi-Suomen lapinraunioista on ajoitettu pronssikauden lopun ja ajanlaskun alun tienoille n. 1000 eKr-100 jKr.. Röykkiöön on saatettu haudata useita vainajia. Tämän kaltaiset lapinrauniot ovat usein polttohautoja, mutta myös ruumishautauksia on niissä todettu. Ajan kuluessa on kivikumpu rauennut, osaksi ehkä haudanryöstäjien toimesta. Meren rannoilla vastaavia pronssikauteen ajoitettuja hautaraunioita sanotaan hiidenkiukaiksi.

The term "Lapp cairn" is a popular name given to burial cairns. Cairn burial was a long-surviving tradition in the prehistoric past and its roots presumably derived from the pyramids of Ancient Egypt. In Finland, cairn graves are known to have been used from the Late Stone Age well into the Iron Age. The youngest dated Lapp cairn grave is from the early 9th century AD. Most of the excavated Lapp cairns in the Finnish lake regions are dated to around the end of the Bronze Age and the beginning of the Common Era, ca. 1000 BC - 100 AD. Several people could be buried in the cairns, and even inhumation burials in them have been discovered. Over time the cairns have often been damaged and destroyed possibly in part by grave robbers.

SALPALINJAN VALLIESTEET The Salpalinja fortifications

Taustalla olevan niemen rantoja kiertävä kivivalli on osa Salpalinjan panssariestettä. Talvisodan 1939-1940 jälkeinen uusi itäraja oli puolustuksellisesti erittäin epäedullinen. Keväällä 1940 aloitettiin koko itärajan pituudella linnoitustyö uusien rajojen turvaksi. Pääpuolustuslinja rakennettiin yhtenäiseksi asemaksi Suomenlahden ja Kivijärven-Saimaan välillä, muualla linnoitettiin teiden varret sekä järvikapeikkoalueet. Jatkosodan 1941-44 lopun taistelut eivät ulottuneet Salpalinjalle, mutta sen olemassaolo mahdollisti osaltaan Suomen irrottautumisen sodasta miehittämättömänä ja itsenäisenä.

The wall of stones along the shore of the island in the background is part of a tank obstacle structure belonging to the Salpalinja fortifications built during the Second World War. Finland's border with the Soviet Union after the Winter War of 1939-40 was very disadvantageous for purposes of defence. In the spring of 1940 fortifications works were begun along the whole length of the eastern border to secure the new frontier. The main line of defence was constructed as an integrated position between the Gulf of Finland and lakes Kivijärvi-Saimaa. Elsewhere areas along highways and lake isthmuses were fortified. The battles of the late stages of the Continuation War of 1941-44 did not extend to the Salpalinja line, but the existence of the fortifications made it possible for Finland to exit the war unoccupied and independent.

